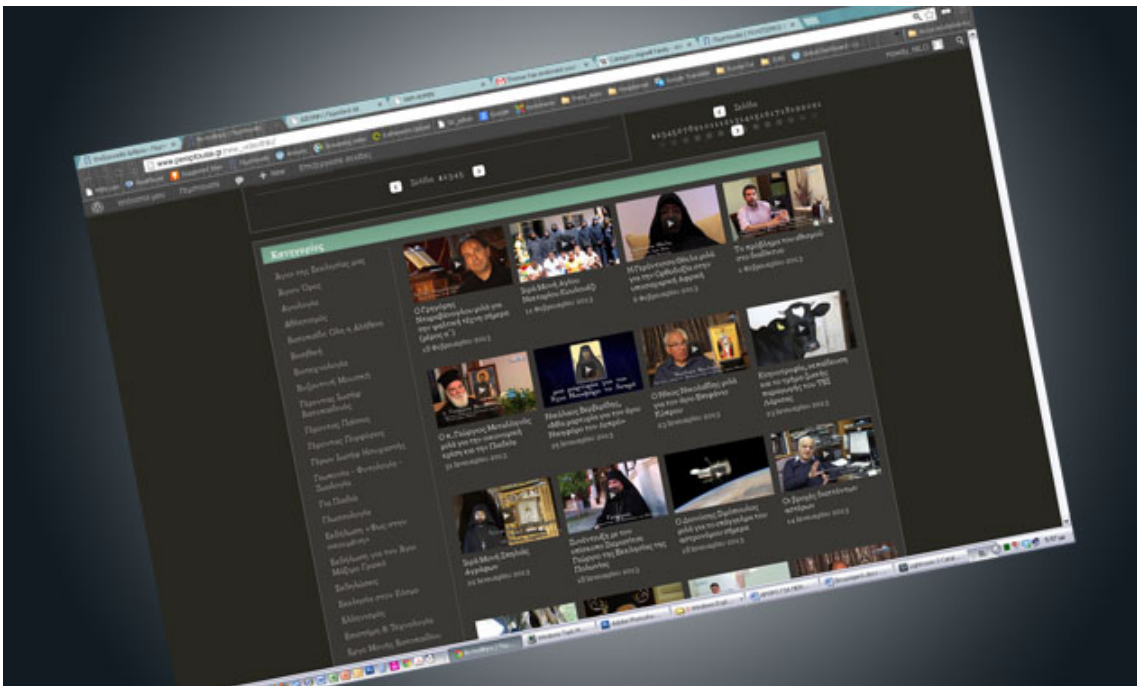
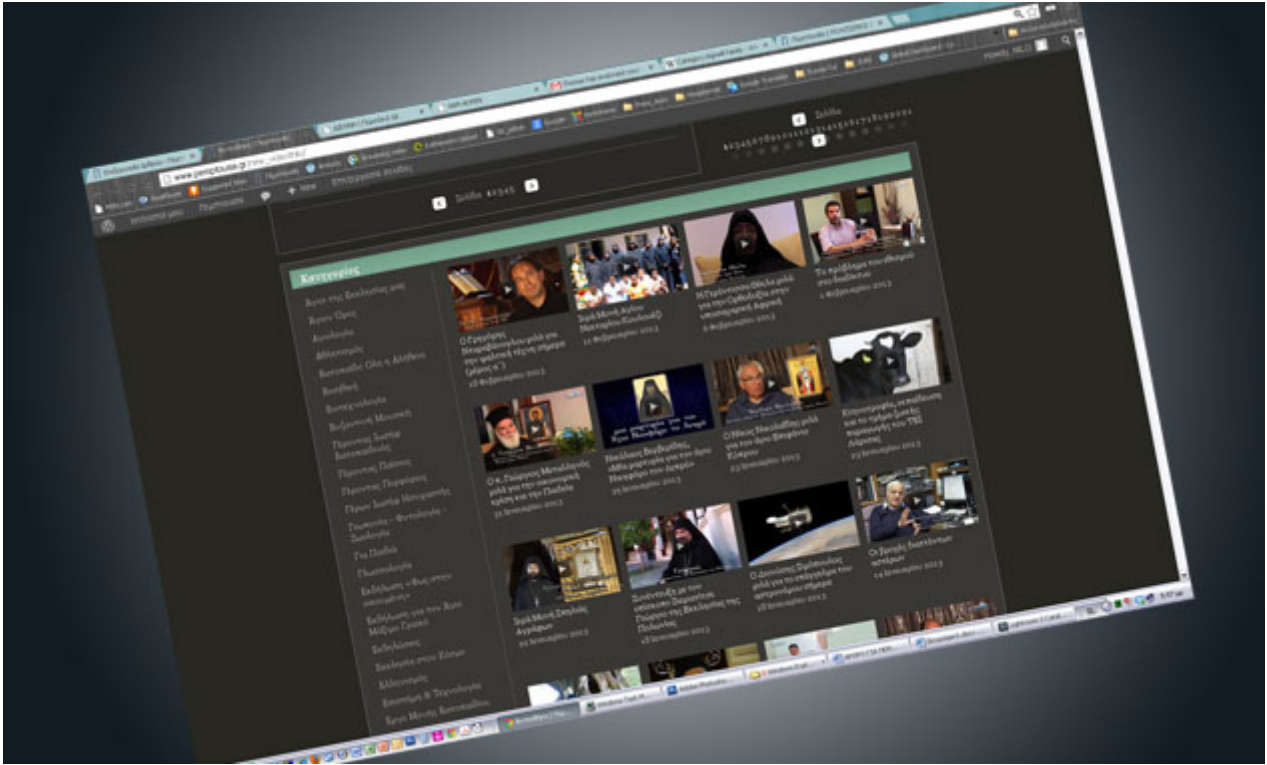


Ο νομοθέτης μπροστά στα προβλήματα του διαδικτύου (Αθανάσιος Δ. Πάκας, Δικηγόρος)

/ Πεμπτούσα



Το διαδίκτυο αποτελεί αναμφισβήτητα ένα θετικό επίτευγμα της ανθρώπινης επιστήμης και τεχνολογίας, το οποίο έχει ξεπεράσει κατά πολύ τις προσδοκίες αυτών που το επινόησαν, καθώς αποτελεί το πιο

δημοφιλές μέσο της τελευταίας εικοσαετίας. Η αλματώδης ανάπτυξή του, όμως, ανέδειξε μια γενικότερη νομοθετική ανεπάρκεια σχετικά με τη χρήση του.

1.- ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην Ελλάδα η χρήση του διαδικτύου εδραιώθηκε την τελευταία δεκαετία. Είναι γεγονός, πως το διαδίκτυο επέφερε σημαντικές αλλαγές στον τρόπο ζωής των ανθρώπων. Μορφοποίησε νέους κανόνες διαλόγου και επικοινωνίας, νέους τύπους κοινωνικότητας, νέες μορφές ομαδοποιήσεων, εισήγαγε νέα κοινωνικά σύμβολα, νέα ψυχολογία, νέες συναισθηματικές καταστάσεις, νέα ήθη, αλλά και επέφερε νέους κινδύνους. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή, ώστε η χρήση του να τεθεί στην υπηρεσία του ανθρώπου και της κοινωνίας με θετικό και εποικοδομητικό τρόπο, διότι, ως γνωστόν, οι κίνδυνοι σπάνια προέρχονται από το ίδιο το μέσο και συχνότερα από τον ίδιο τον άνθρωπο, όταν αυτός επιχειρεί να επιβληθεί στους άλλους ή να αποκομίσει οικονομικό όφελος. Το διαδίκτυο, λόγω της πολυπλοκότητας, της πολύπλευρης και πολυδιάστατης εφαρμογής καθώς και της ευρύτατης διάδοσής του, προσφέρεται για τέτοιους πειρασμούς.

Είναι ουσιαστικά μη ελεγχόμενο, με την έννοια ότι δεν υπάρχει κάποια κρατική ή άλλη αρχή, η οποία να ελέγχει το περιεχόμενο των ιστοσελίδων, πριν αναρτηθεί. Υπάρχουν πολλοί, που θα επιθυμούσαν έναν τέτοιο έλεγχο. Άλλοι πάλι ίσως να το θεωρούσαν λογοκρισία, αφού το διαδίκτυο στην πράξη ελέγχεται από τους ίδιους τους χρήστες του. Ο κρατικός παρεμβατισμός, δηλαδή, παρατηρείται μόνο σε περιπτώσεις τέλεσης αξιόποινων πράξεων, που διαπράττονται μέσω διαδικτύου.

Αναφορικά με το νομικό καθεστώς που διέπει το διαδίκτυο, θα λέγαμε ότι υπάρχει μια γενικότερη νομοθετική ανεπάρκεια. Μπορεί φαινομενικά να υπάρχει ένα πλήθος ρυθμίσεων, που σχετίζονται με το διαδίκτυο, αλλά στην πραγματικότητα δεν υπάρχει στην Ελλάδα ένα ενιαίο σώμα νομοθεσίας, που να θέτει κάποιο πλαίσιο νόμιμης λειτουργίας του. Υπάρχουν διάσπαρτοι νόμοι, οι οποίοι δεν καλύπτουν και δεν αντιμετωπίζουν τις νέες ανάγκες, που προκύπτουν από τη χρήση του διαδικτύου.

Επειδή το internet είναι παγκόσμιο μέσο, που δεν περιορίζεται σε εθνικά σύνορα, είναι δύσκολο να θεσμοθετηθεί ένα ενιαίο νομικό πλαίσιο, που να διέπει την ορθή λειτουργία του. Από την άλλη πλευρά, οι προσπάθειες χειραγώγησης και ελέγχου του από το κράτος προσκρούουν στη νομιμότητα, αφού έρχονται σε αντίθεση με θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτό της πληροφόρησης και της συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας, τα οποία κατοχυρώνονται συνταγματικά (άρθρο 5Α Σ). Το ζητούμενο είναι μια νομοθεσία για το διαδίκτυο, που να ρυθμίζει ένα πλαίσιο

λειτουργίας εντός νομιμότητας, να προλαμβάνει και να αποτρέπει παράνομες συμπεριφορές και να καταστέλλει αυτές, όταν εμφανίζονται. Η θέσπιση μιας τέτοιας νομοθεσίας θα πρέπει να ενισχύει την υφιστάμενη και σε καμία περίπτωση να μην παραβιάζει άλλες θεμελιώδεις αρχές του δικαίου.

2.- ΝΟΜΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Το διαδίκτυο αποτελεί το μεγαλύτερο δίκτυο υπολογιστών στον κόσμο. Ζούμε πλέον στην εποχή της πληροφορίας, οι ταχύτητες ανταλλαγής δεδομένων συνεχώς αυξάνονται κάνοντας την πληροφορία ακόμη πιο εύκολα προσβάσιμη. Όσο, όμως, βελτιώνεται η ευρυζωνικότητα, άλλο τόσο αυξάνεται και η εγκληματικότητα. Πολλές δικογραφίες πλέον στα δικαστήρια περιλαμβάνουν αυτό που λέμε «ηλεκτρονικό έγκλημα», είτε είναι μέσα από δίκτυα, μέσα από τηλέφωνα, από υπολογιστές, από το διαδίκτυο κλπ. Το «παραδοσιακό» έγκλημα άρχισε να διαπλέκεται με το «ηλεκτρονικό».

[Συνεχίζεται]